

Oasen på løkka

Tullinløkka, Oslo

Tullinløkka ligger sentralt i plassert i Oslo sentrum mellom Kristian IVs gate og Kristian Augusts gate, like øst for Karl Johansgate. Løkka avgrenses av fire markante institusjoner: Historisk museum, Det juridiske fakultet, Nasjonalgalleriet og Universitetet i Oslo. Plassen har hatt mange ulike funksjoner oppgjennom årene, og nå er det på tide å skape noe varig.

Intensjon: Til tross for sin sentrale beliggenhet får ikke Tullinløkka oppfylt sitt potensiale. Dagens bruk er dominert av gjennomfart og kortere opphold. Forbipasserende ledes igjennom plassen over den store, åpne flaten som ikke inviterer særlig til bruk over lengre tid. Stedet har relativt lite vegetasjon, mye hardt dekke og mangler et estetisk preg og særtrekk. Store deler av plassen er viet til parkering.

Målet med prosjektet er å skape et grønt byrom som inviterer til allsidig bruk, avslapning og rekreasjon. Oasen på løkka skal bli den nye møteplassen.

Konsept: Konseptet for dette prosjektet er «oase», og kan tolkes på flere måter. Den klassiske oasen beskrives som en forekomst av ferskvann i ørkenen, noe som legger til rette for frodig vegetasjon i et ellers hardt, ensformig landskap. En oase er en tydelig kontrast til omgivelsene, et tilfluktssted, et sted for avslapning, ro og liv. Den er en møteplass som både mennesker og dyr søker til.

Det er de gode kvalitetene ved en oase som er brukt som inspirasjon i prosjekteringen av plassen.

Parkeringsplass med Nasjonalgalleriet i bakgrunnen

Bensinstasjon forran Historisk Museum

Historie

Opprinnelig var Tullinløkka en del av eiendommen Ruseløkka, som tilhørte bymarken i Christiania. Den siste privatpersonen som eide tomta var kjøpmannen og hoffintendanten Claus Tullin (1764–1830) derav navnet Tullinløkka.

I 1837 tok staten over eiendommen, og siden den tid har bruken vært variabel: dyrkingsareale, idrettsplass, demonstrasjoner, parkering, bensinstasjon og utstillingsareal for å nevne noen.

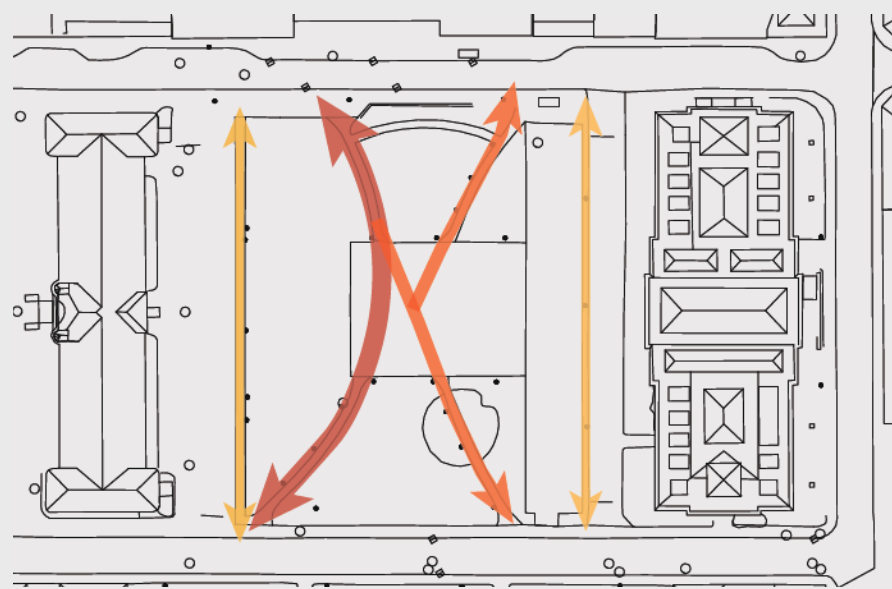
Det har vært en rekke arkitektkonkurranser for å prosjektere området, men ingen prosjekter har blitt gjennomført. Dagens utforming er midlertidig, med landskapsplan av Sundt & Thomassen AS Landskapsarkitekter MNLA (2011).

Lokasjon

Tullinløkka sett i sammenheng med Oslo sentrum. Den er lokalisert svært sentralt, like nord for Karl Johans gate. zz

Analyser

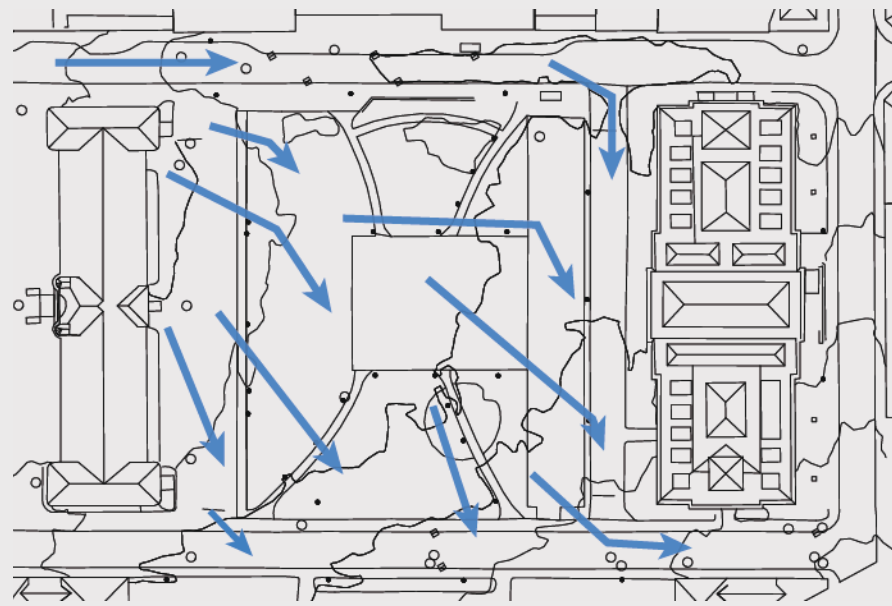

Bevegelsesmønstre

Observert: fredag 26.02. kl. 11-11:20

Plassen benyttes i stor grad som en gjennomfartsåre, særlig til og fra Domus Juridica i nord.

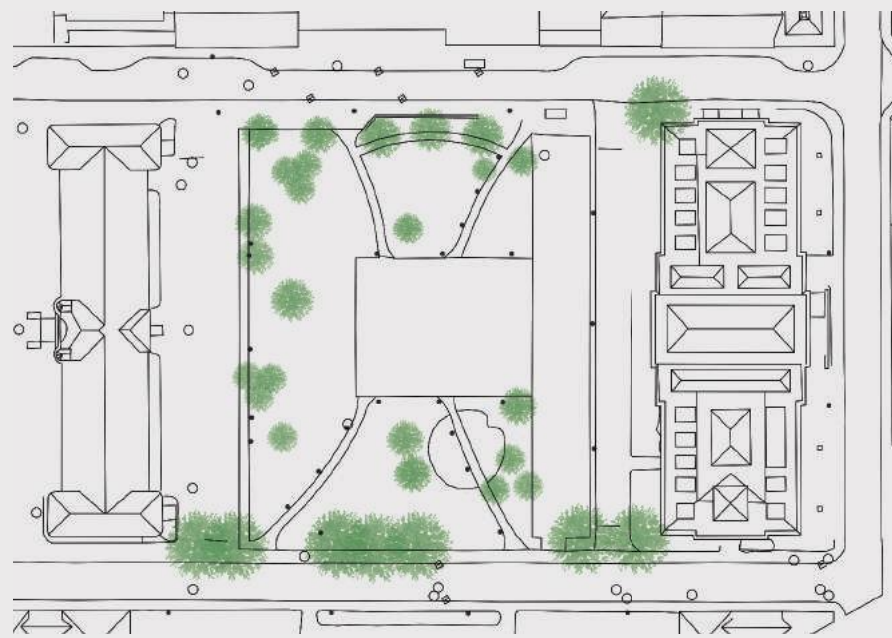
Et fåtall av de som bruker plassen oppholder seg der over tid, og flesteparten av de som satt, holdt seg i kantene av den åpne flata.

Helning og vann:

Plassen heller jevnt fra nordvest ned mot sørøst. Her er det en høydeforskjell på omtrent to meter.

Overvann fra nordre del vil derfor renne sør-østover mot Kristian IVs gate.

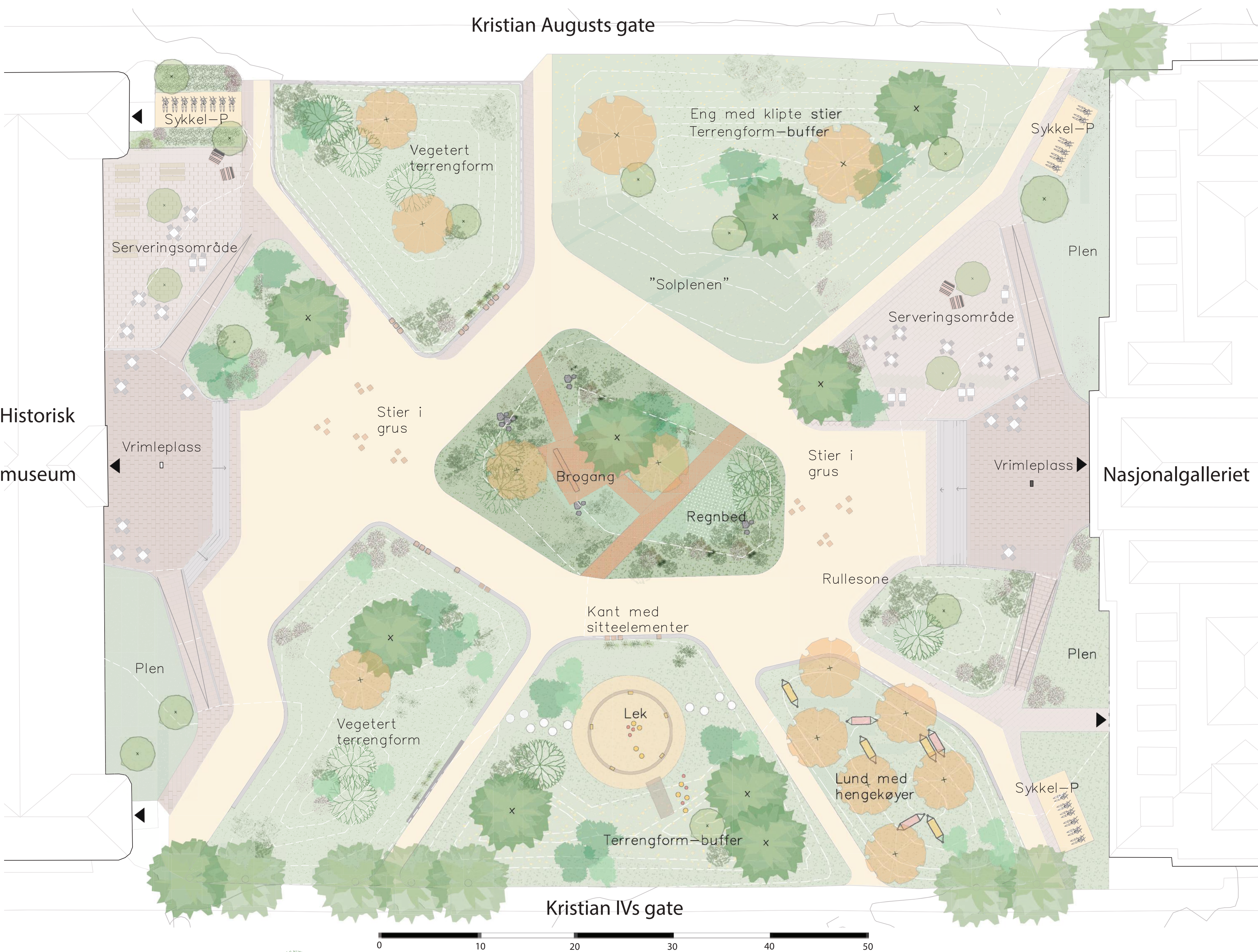

Vegetasjonsanalyse:

Av eldre vegetasjon finnes syv store eksemplarer av Aesculus hippocastanum langs Kristian IVs gate, samt ett nordøst i Kristian Augusts gate.

På plassen er det etablert gressplen og yngre, lavere vegetasjon, eksempelvis Acer ginnala, fargesia rufa og Aronia melanocarpa.

Illuatrasjonsplan

Tegnforklaring

- Grusdekke
- Belegning i rubbelmønster
- Beplantet areal
- Engvegetasjon
- Plen
- Nye trær og busker
- Hengekøye
- Cafébord
- Løse sittelementer
- Faste sittelementer

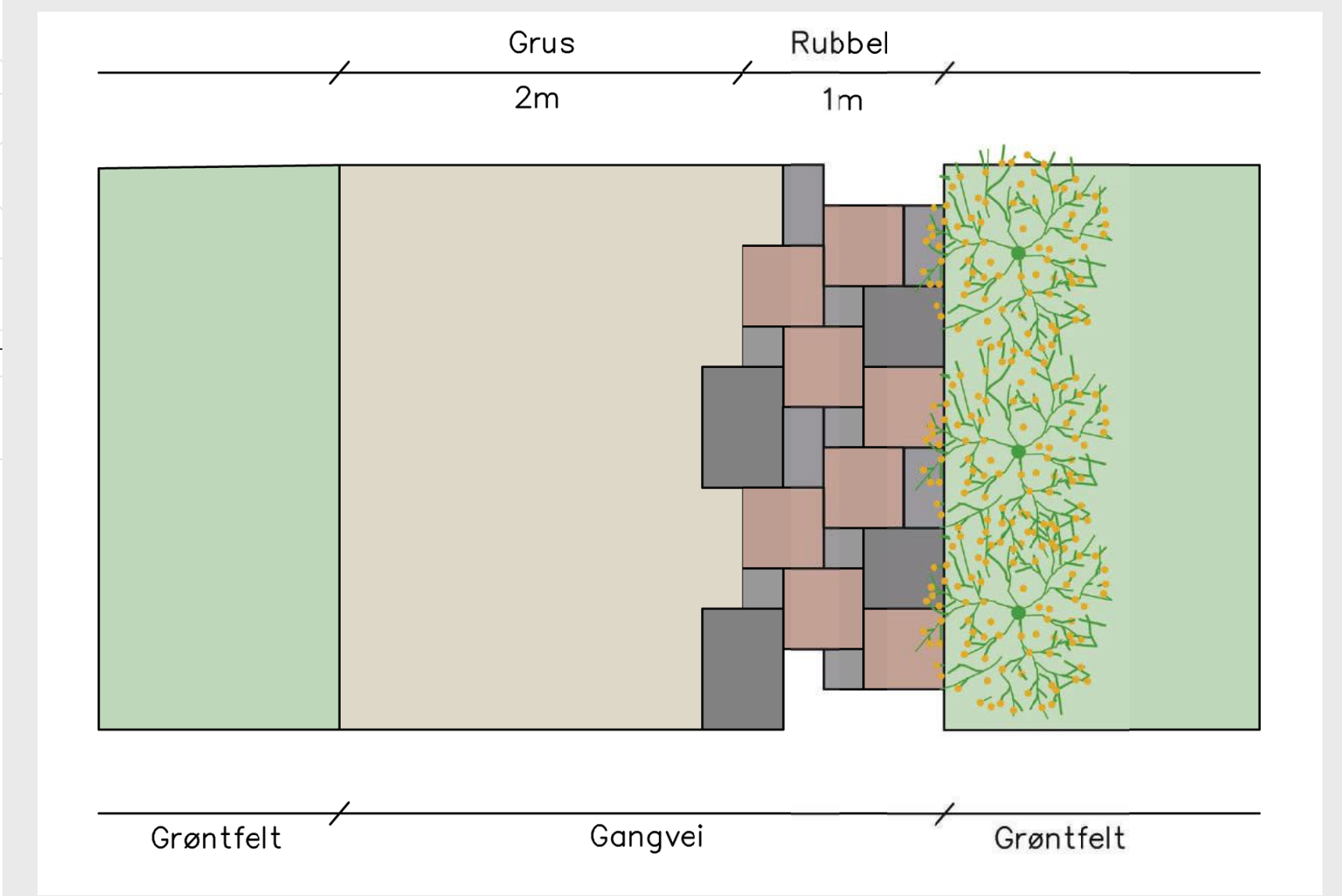
Tegning: Illustrasjonsplan	
LAA215 Konstruksjonsdesign	
Prosjektnavn: Oasen på løkka	M: 1:250/A 1
Prosjekterende: Lise Rotvold	29.04.21

Utforming

- De hovedgrepene som er tatt i prosjektet kan listes opp i fire hovedpunkter:
1. Vegetasjon: mye av fokus har gått til å få inn en god del mer vegetasjon på plassen enn det som finnes i dag. Her er alle sjikt representert.
 2. Terrengforming: den flate plassen har fått grønne koller, noe som gjør den mykere og mer variert, men også skjermer for støy fra omliggende gater.
 3. Vannhåndtering: et stort regnbed har fått en sentral plass i prosjektet. Hit ledes overvannet fra plassens nordre del, og dette symboliserer vannhullet i oasen. Sluk er lagt inn ved behov.
 4. Møteplasser: både uformelle møteplasser i form av sittekanter, løse sittelementer, hengekøyer og gressplener, men også tydeligere sitteplasser ved serverigsarealene for omliggende institusjoner er anlagt. Ved å senke inngangspartiene får institusjonene mer tilhørighet til sin inngang, samtidig som at det noe høyere grøntarealet føles mer offentlig. Høydeforskjellen gir mulighet for å benytte området som scene ved arrangementer.

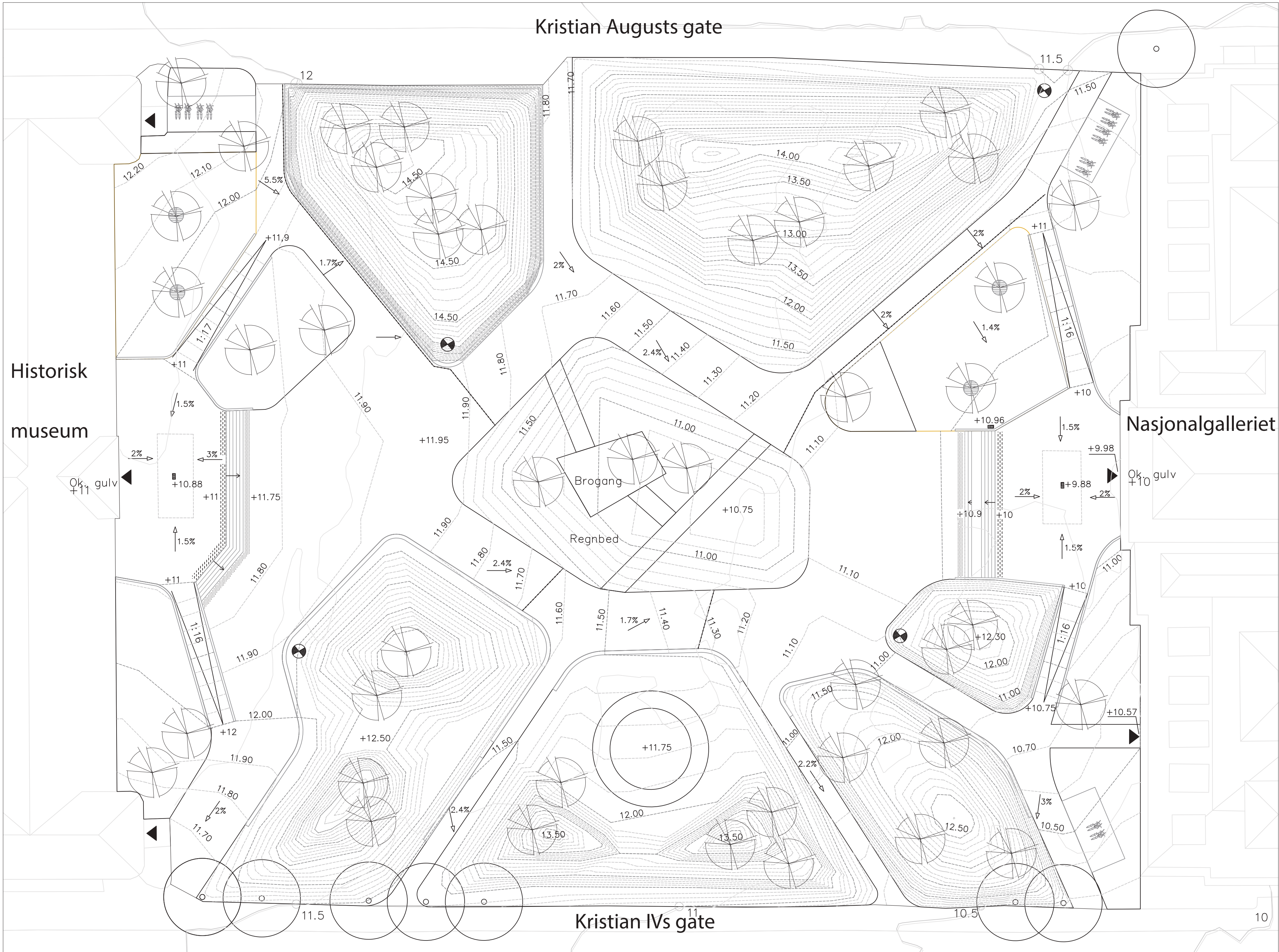

Oversiktsillustrasjon fra sør.

Prinsipp-plan for gangveier: veiene er i hovedsak i bredder på 2 og 3 meter. De bredeste er delt inn med 2/3 grusdekke og 1/3 granittheller i rubbelmønster. Steindekket fungerer som trillesone, mens grusen er permeabel, gir lyd og antyder at det er sand i oasen.

Teknisk plan

Tegnforklaring

- Multimast
- Sluk/ACO drain
- Vannrenne
- Inngang
- Trerist
- Eksisterende koter
- Nye koter
- +12.50 Punkthøyder
- 2.4% Fallpiler
- Sykkelparkering
- Nye trær
- Eksisterende trær

Tegning: Teknisk plan	
LAA215 Konstruksjonsdesign	
Prosjektnavn: Oasen på løkka	M: 1:250/A1
Prosjekterende: Lise Rotvold	29.04.21

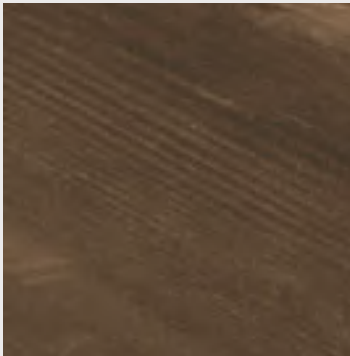
Planteliste

Trær		
Ag	Alnus glutinosa fk Sauherad E	Svartor fk Sauherad E
Ah	Aesculus hippocastanum	Hestekastanje
Cj	Cercidiphyllum japonicum	Hjertetre
Pa	Prunus avium 'Plena'	Søtkirsebær 'Plena'
Busker		
Ee	Euonymus europaeus	Europabeinved
Sc	Spiraea x cinerea	Brudespirea
Stauder		
Ls	Lythrum salicaria	Kattehale
Cm	Centaurea montana	Honningknoppurt
Hc	Heimocallis citrina	Daglili
Mc	Molinia caerulea	Blåtopp
Hs	Hosta sieboldiana	Doggbladlili
Pa	Phalaris arundinacea	Strandrør
Løk		
Ss	Scilla siberica	Russeblåstjerne
Engblanding		
Nibio sin blanding for Tørreng		

Fargevalg

Granittsteinen som er brukt og beveger seg fra nyanser i grått til brunrødt. Dette for å spille godt sammen med farge-tonene på omliggende bygninger, samt gi en myk, naturlig karakter. Det samme gjelder fargen på cortenstålet og bruken av treverk.

Det er brukt mye grønn vegetasjon, men med innslag av farger. Blå og lilla nyanser på blomstene og bølgede gress er valgt i regnbedet for å indikere et vannhull.

Materialbruk

Det er i hovedsak brukt fire materialer i prosjektet:

- Vegetasjon
- Granitt
- Treverk
- Cortenstål

BeerEcoSten® Kuppam Black

BeerEcoSten® Evjen Granitt

BeerEcoSten® Grape Red

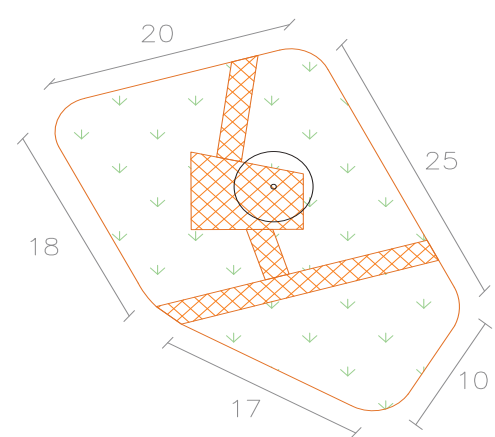

BeerEcoSten® Desert Brown

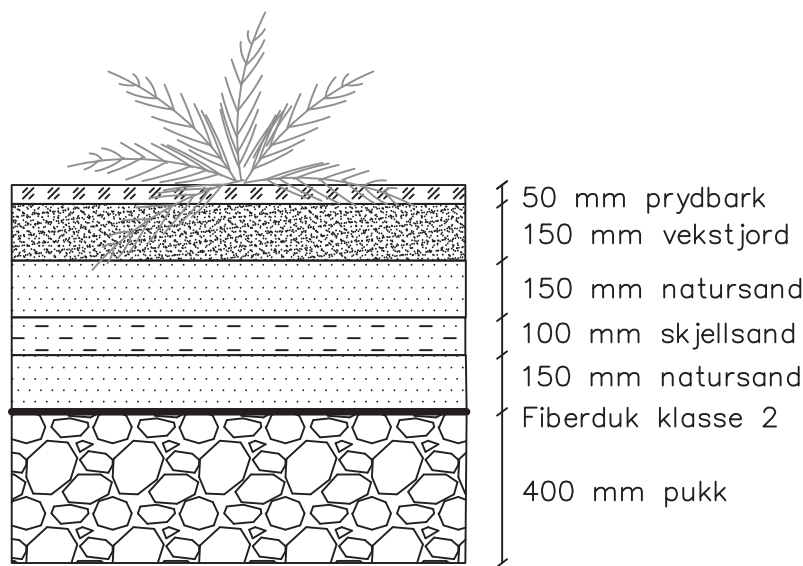
Detaljer

1. Regnbed

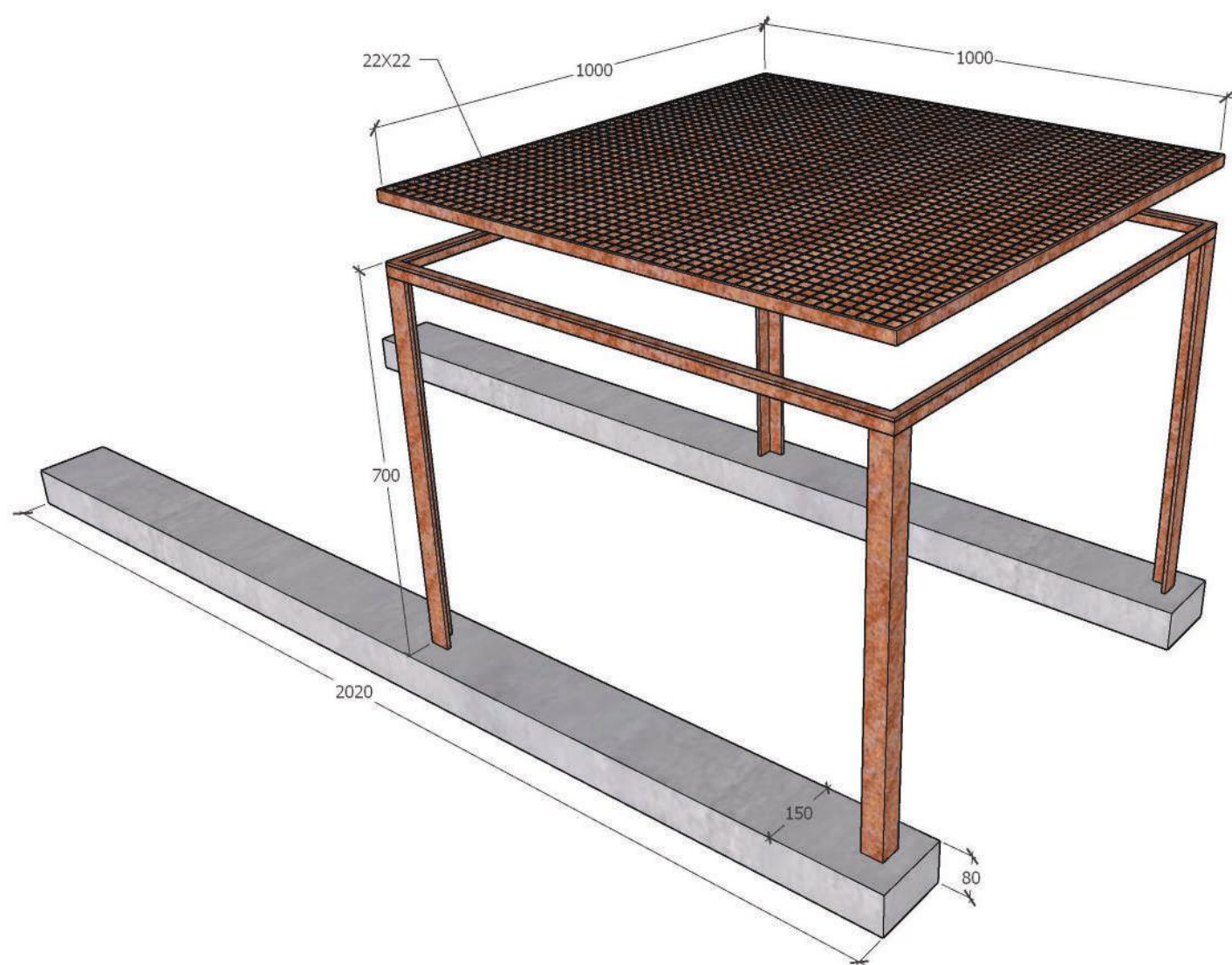
Sentralt på plassen er det anlagt et stort regnbed. Dette håndterer store deler av overvannet fra plassens øvre halvdel. Renner i granitt leder vannet ned i bedet. Gjennom plantefeltet går det gangbroer av rister, slik at man kan oppholde seg inne i selve bedet eller benytte det som snarvei. Det er valgt planter som tåler å stå fuktig over tid, men som også er tørkeåle

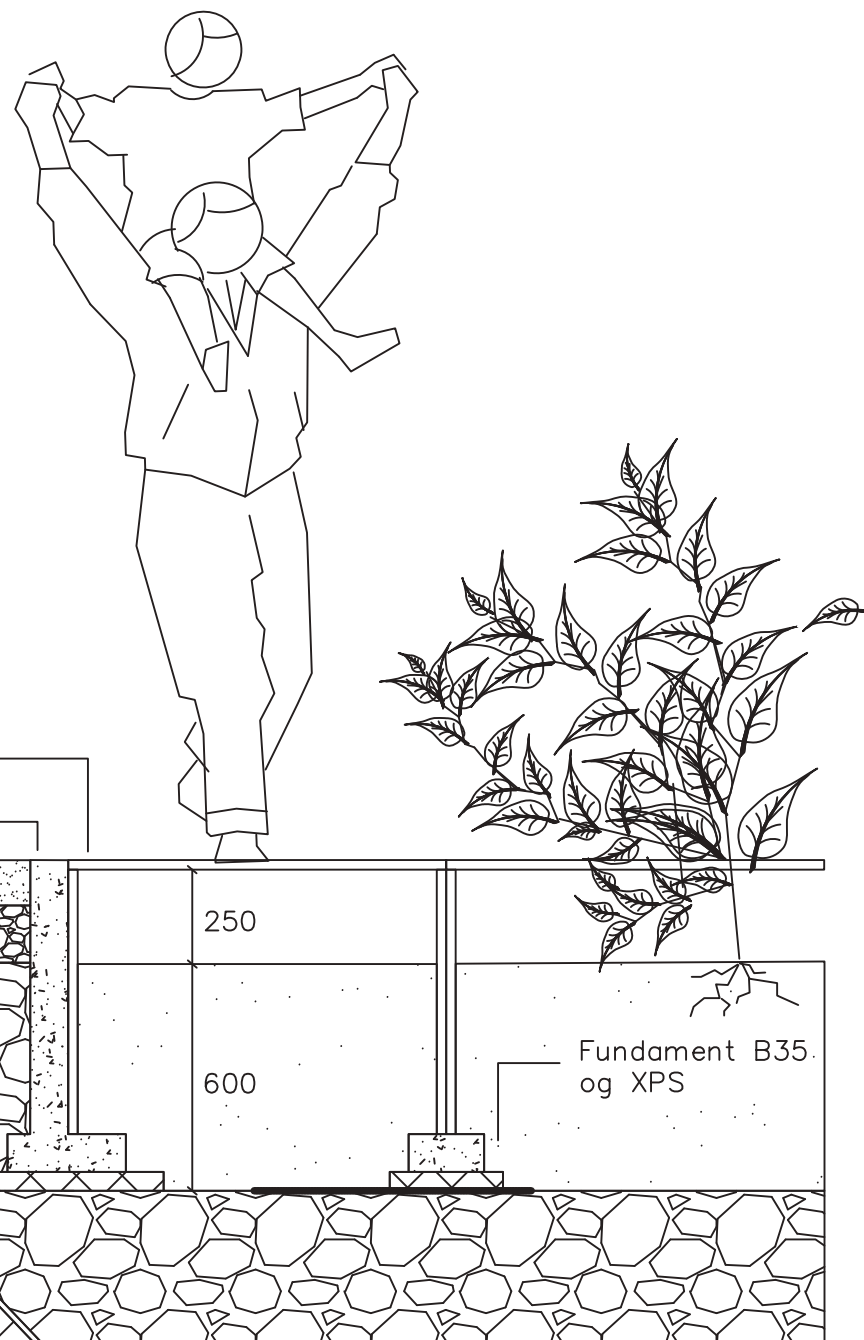
1a: Dimensjoner på regnbedet.

Detalj 1b: Prinsippsnitt, regnbed. Oppbygging etter prinsipp av Statens Vegvesen.

Detalj 1c: Modul til gangrist i cortenstål. Risten måler 1000x1000x25mm. Rammeverket sveises sammen av vinkelstål 25x25mm. og settes i betong. Maskestørrelse = 22x22mm.

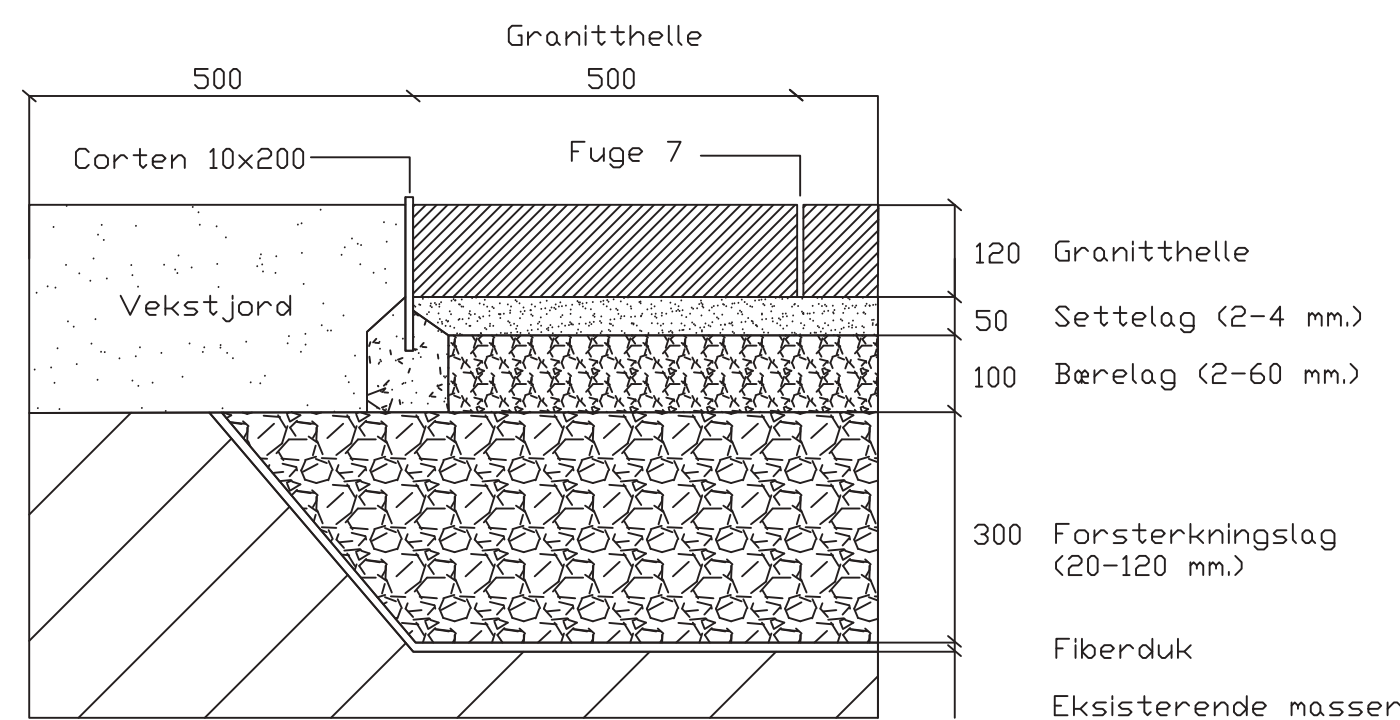
Detalj 1d: Prinsippsnitt, gangrist i regnbed. Fundamentene støpes i frostsikker betong, B35. To og to rister monteres i bredden på brogangen, mens det sentrale området spesialtilpasses.

2. Belegg

Det faste belegget på plassen består av flammert granitt. Her er det valgt fire ulike farger og størrelser, og disse legges i et rubbelmønster. Vannrenner i granitt benyttes for overvannshåndtering, og leder vann til regnbedet. Langs kantene der belegget møter gress, bed eller tilstøtende eksisterende dekke benyttes cortenstål som kant.

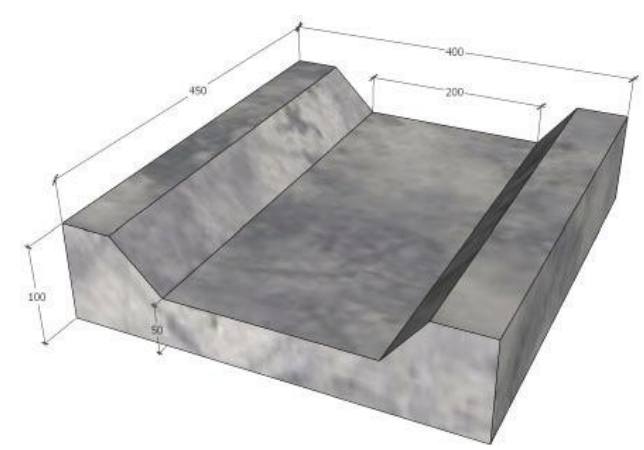
Detalj 2b: Beleggingsmønster. Det er brukt fire ulike dimensjoner av heller som legges i et rubbelmønster.

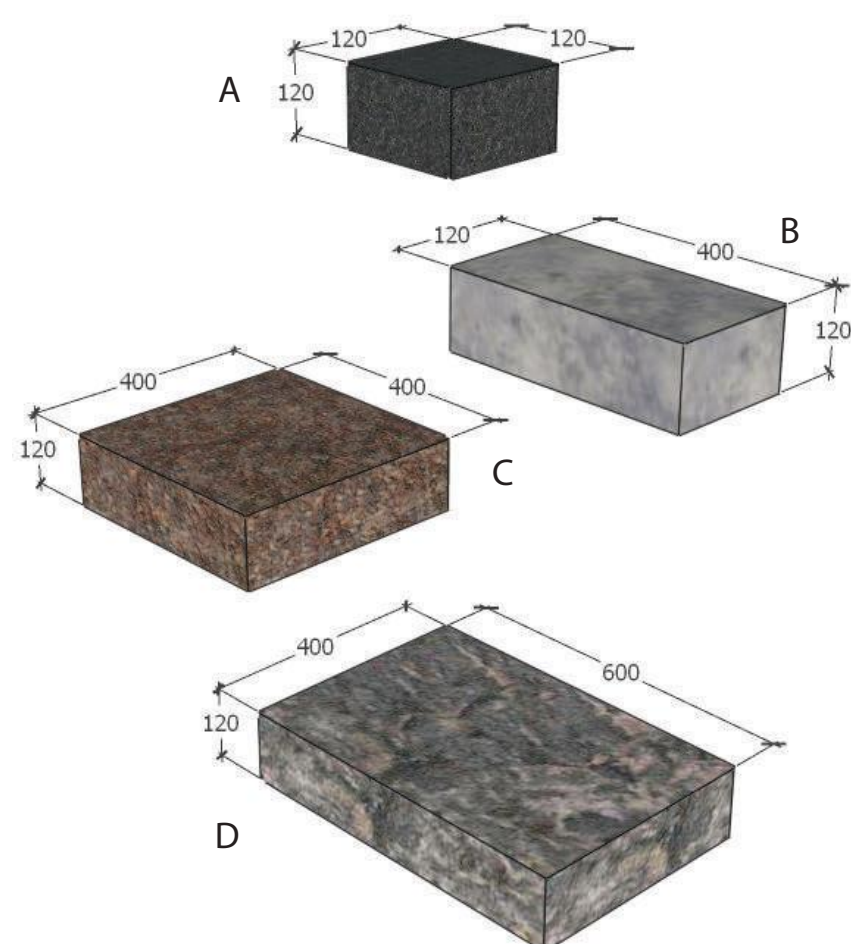
Detalj 2d: lagoppbyggingen for fundamentering under dekket. I møtet mellom gress og granittdække settes en kant av cortenstål i mørtel. Vis = 10mm.

Detalj 2e: muren langs regnbedet tilpasses vannrenna, slik at vannet enkelt renner ned i regnbedet, 250mm under.

Detalj 2a: Vannrenne i granitt. Farge: Desert Brown

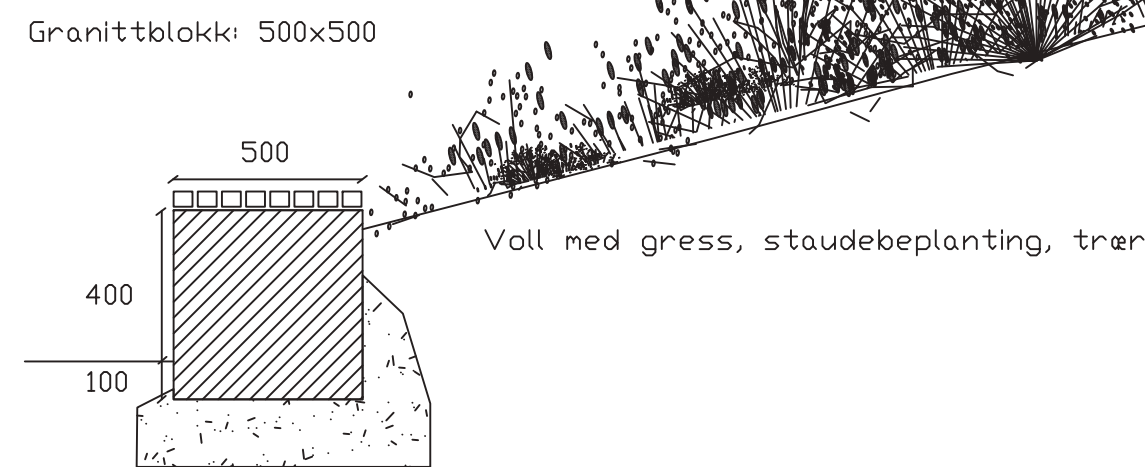
Detalj 2c: Granittheller i fire ulike farger og domensjoner fra BeerEcoSten®. A) Kuppam Black, B) Evjen Granitt, C) Grape Red, D) Desert Brown

3. Sitteelementer

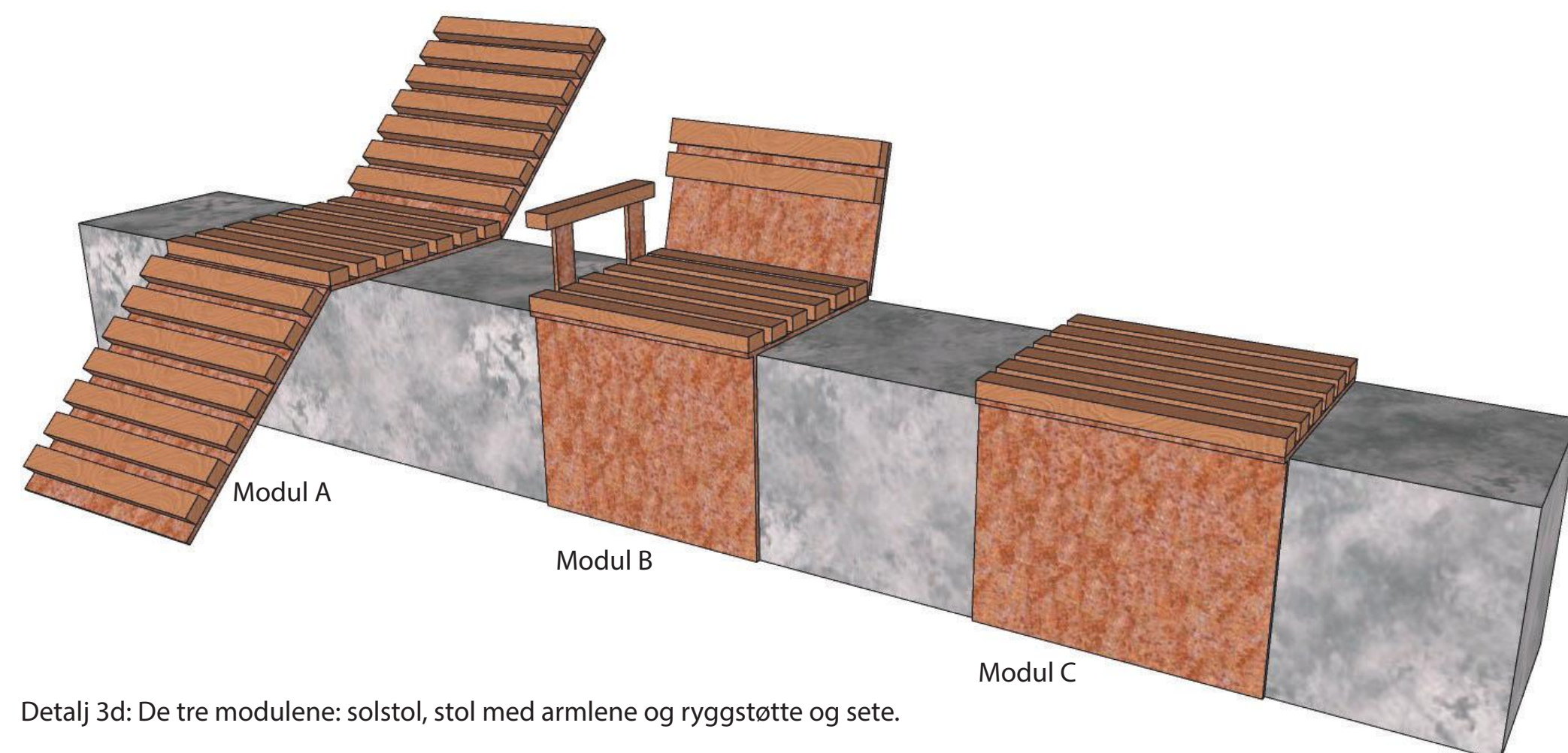
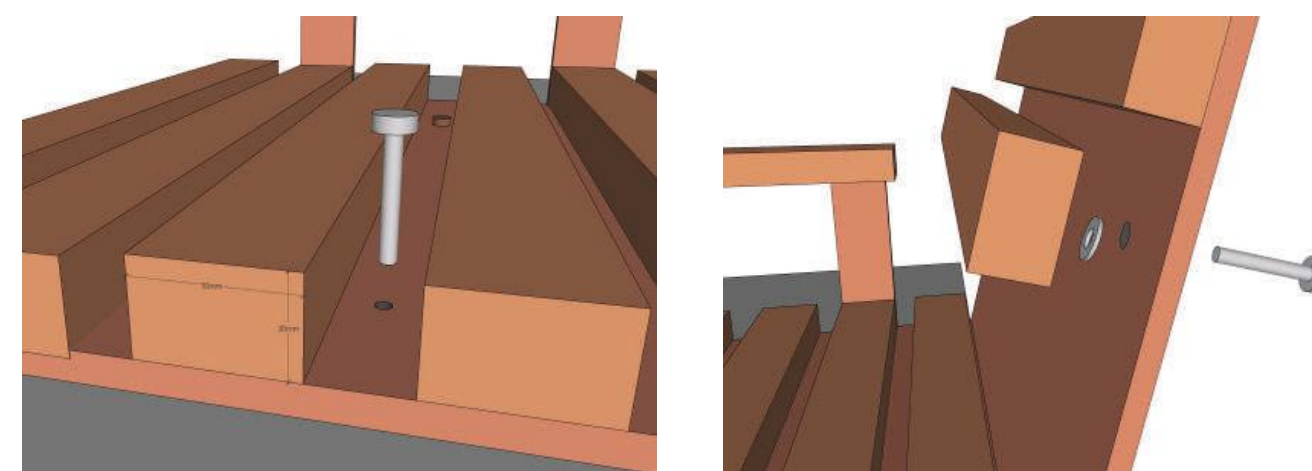
Langs med de grønne terrengformene er det satt granittblokker i mørtel som sittekanter. Disse har enkelte steder spesialtildesignede sitteelementer av cortenstål (10mm). Sete og rygg består av spiler av kebonyimpregner

Modul A: solstol
Modul B: sete med rygg- og armlene
Modul C: kun sete.

Detalj 3a: Sittekant i granittblokk 500x500mm. Kanten har en visflate på 400mm. og støtter opp bakenforliggende terreng.

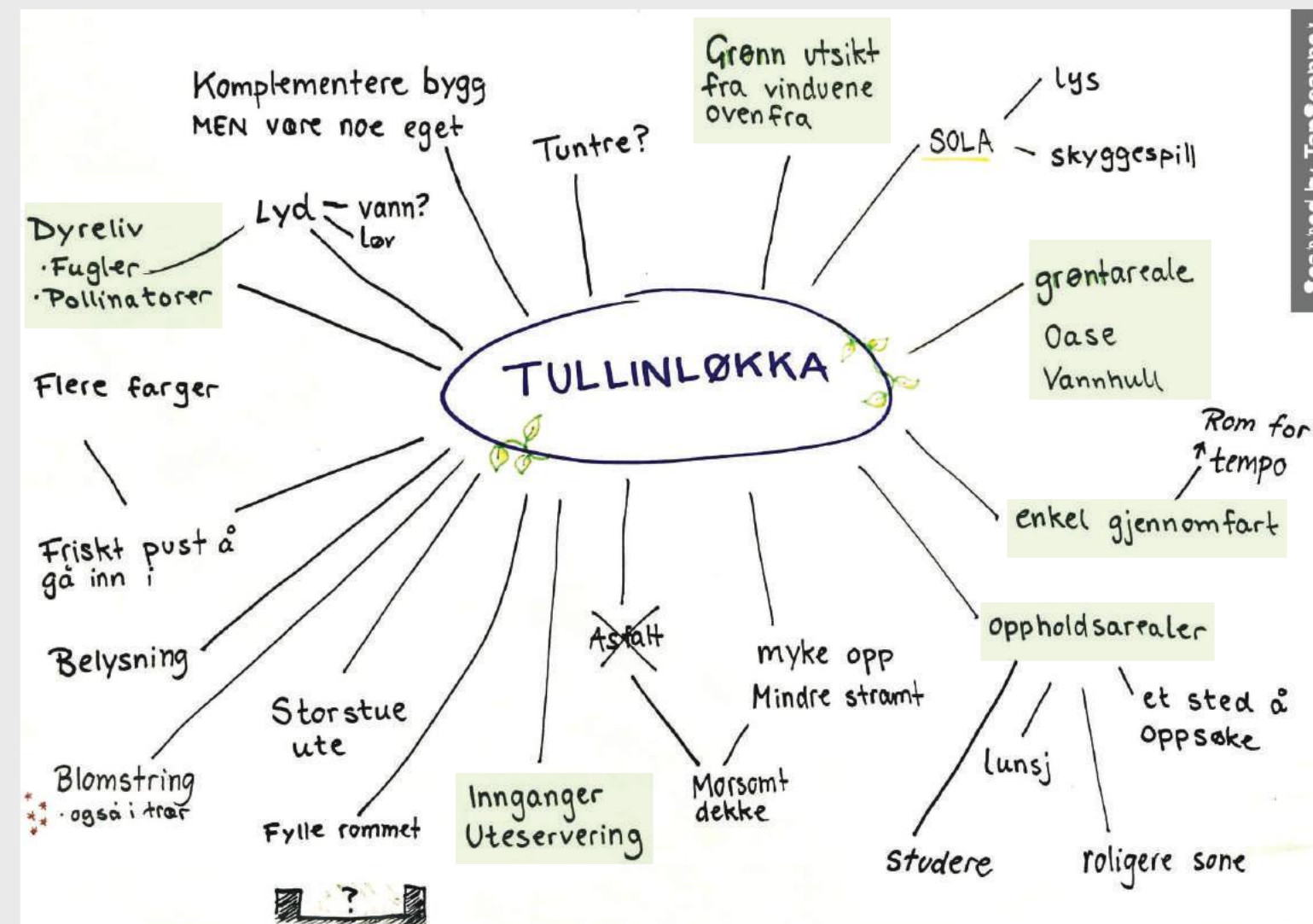
Detalj 3b og 3c: Montering. Stålet sveises sammen og trespilene skrur fast fra bak/undersiden med en skive mellom tre og stål. Skiva sørger for en avstand så ikke treverket står fuktig og råtner. Sitteelementet festes til granittblokk

Detalj 3d: De tre modulene: solstol, stol med armlene og ryggstøtte og sete.

Prosess

Prosessplansjen gir et innblikk i gangen i prosjektet, fra starten med analyser, mulighetsstudier og konseptutvikling, til prosjektering og ferdig prosjekt. Viktige stadier i tankeprosessen er prioritert i plansjen.

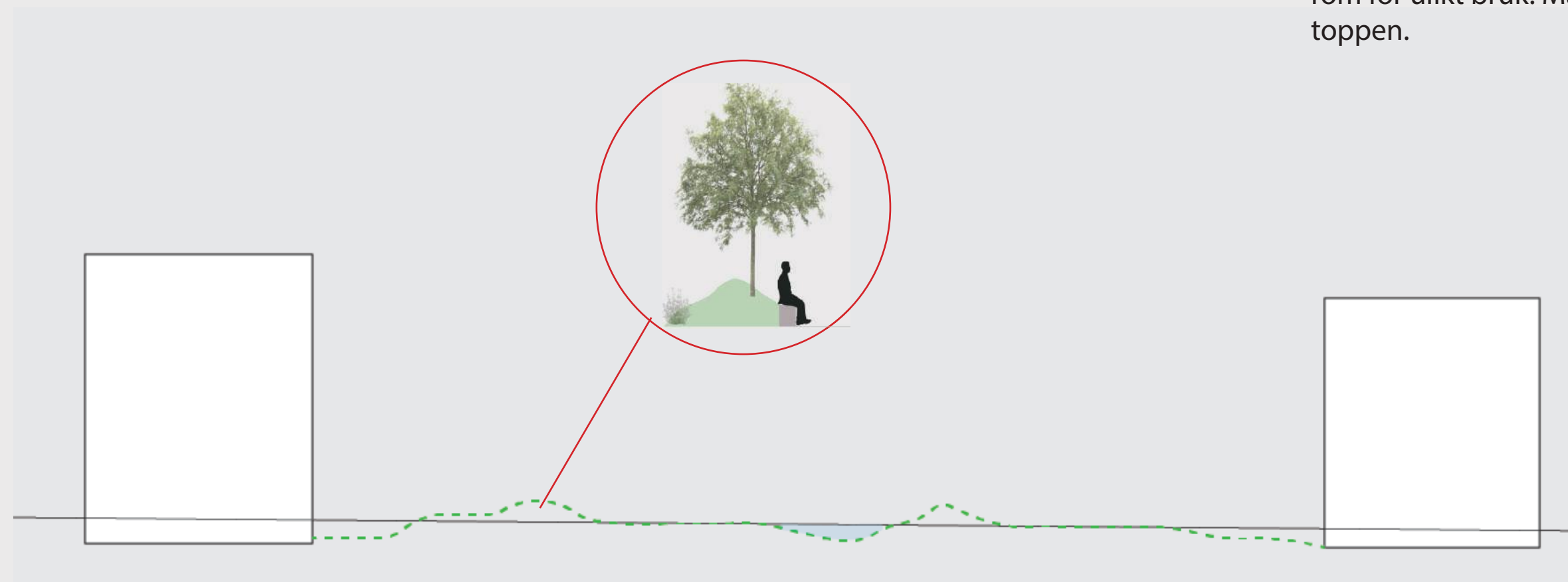
1. Tidlig i prosjektet ble det laget mange tankekart for å få i gang tankeprosessen og ideutviklingen. Hva ønsker jeg for plassen?

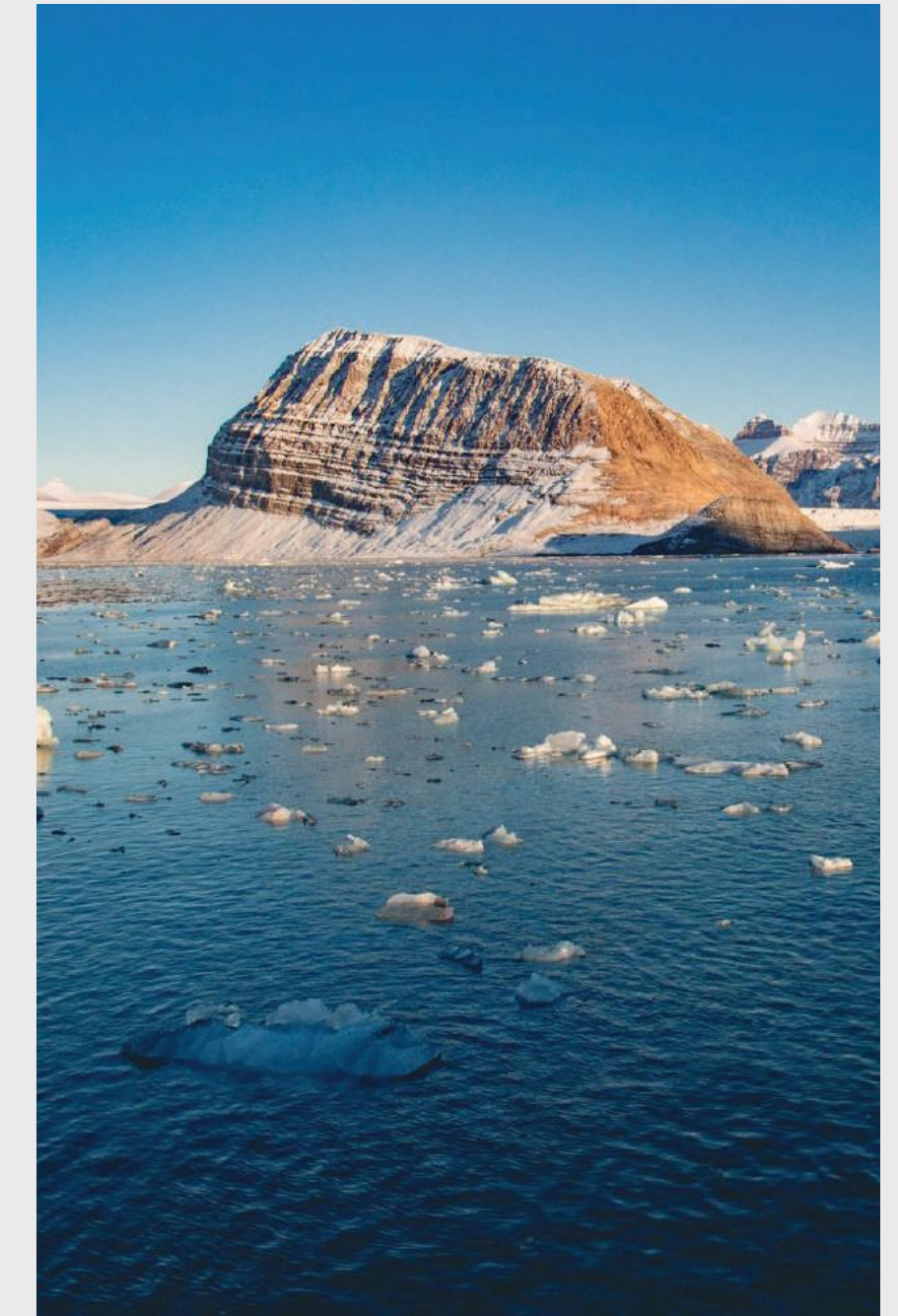
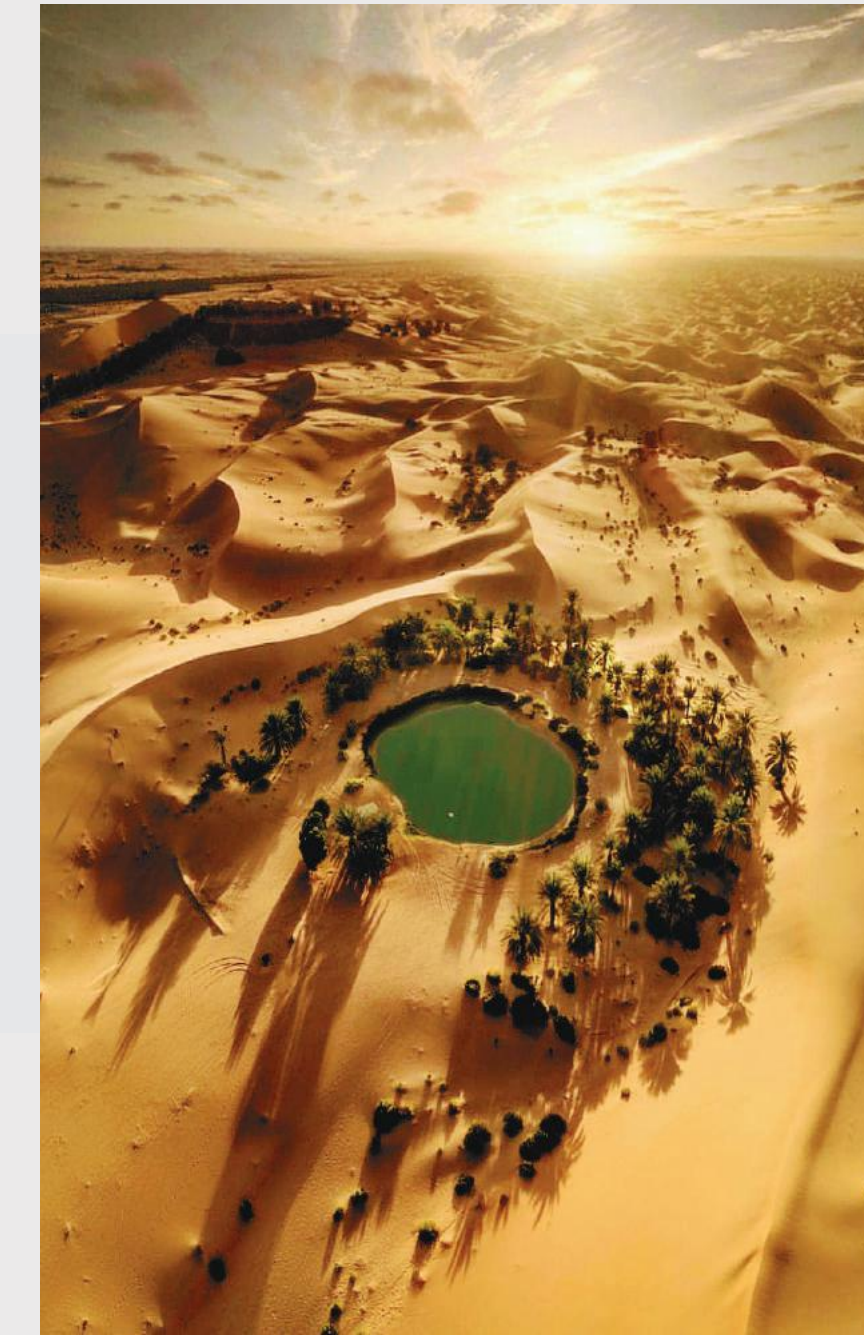
4. Former i enkel modell med sanddyner som inspirasjon til terrengformer. Høyest terreng i kantene og lavest i sentrum av plassen.

5. Formcrocies: bølgende former kan skape mange ulike typer rom for ulikt bruk. Man kan gjenne seg bort eller stå oppe på toppen.

6. Begynte å danne meg et bilde av hvordan terrenget kunne bølge seg med ulike kanter, vegetasjon og vann. Tankene om den konkrete utformingen tok form.

3. Nye tolkninger av oase. Dette ledet meg til den mer nordiske oasen med mindre fokus på eksotiske planter.

7. Nesten ferdig prosjekt. Terrengformene kommer tydelig frem i arbeidsmodellen, som ble bruk mye for å bestemme terrengformene.